

Сворак Андрій Романович, магістрант 1 курсу,
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОГО СУДУ В УКРАЇНІ

За останні 20 років в країнах Європейського Союзу спостерігається тенденція удосконалення антикорупційних заходів щодо формування окремих систем законів та органів по протидії корупції. Уже в другій половині століття ХХ деякі держави-члени ЄС розуміють, економічна глобалізація розширює масштаби проявів корупції і зловживання впливом, а разом з ним з'являються більш модернізовані та організованою способи їх реалізації.

Звичайному розслідуванню і оперативним органам все складніше розкривати і протидіяти корупції, в тому числі злочинам “білих комірців”, фінансовим злочинам і ухилення від сплати податків, зловживання впливом та владою і т.п. Ці злочини вимагають спеціалізованого підходу і серйозного досвіду в різних сферах – фінанси, фіскальна система, корпоративні організації, макроекономіка, міжнародне право і торгівля.

Наявність професійної і незалежної судової системи є однією з основних заporук існування правової держави. При чому, така система покликана виконувати одразу два надважливих завдання: з однієї сторони гарантувати належне застосування законів та слугувати запобіжником від сваволі органів влади, а з іншої – забезпечувати невідворотність покарання для правопорушників. Залежний і керований ззовні суд не просто не виконує ці завдання, а й стає надійним інструментом в руках корупціонерів. Одним з ключових базисів діяльності судів є довіра суспільства до їхніх рішень [1].

В пояснювальній записці до проекту Закону України “Про судоустрій і статус суддів” від 30 травня 2016 р. передбачалося створення Вищого антикорупційного суду України, що було обґрунтовано позитивним досвідом європейських країн і мало на меті створити ефективну систему, при якій швидко та оперативно будуть розглядати спори, віднесені до його юрисдикції [2].

Відповідно до Закону України “Про судоустрій і статус суддів” від 2 червня 2016 р., “Вищий антикорупційний суд України повинен здійснювати правосуддя як суд першої та апеляційної інстанції. Його рішення підлягають апеляційному оскарженню до Касаційного кримінального суду Верховного Суду України. Вищий антикорупційний суд повинен бути утворений протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності законом, який визначає спеціальні вимоги до суддів цього суду” [3].

На думку О. Баганця, “при реалізації цього питання варто обґрунтовано підходити до пропозицій по створенню такого суду в Україні, що надходять з Європи, щоб ми не ліквідували судову систему, щоб не сформувався ізольовану та неконтрольовану кримінальну юстицію, де нехай і під благовидними мотивами, будуть масово порушуватися права наших громадян, вина яких ще

не доведена в установленому порядку й не підтверджена обвинувальним вироком суду” [4].

Таким чином, боротьба з корупцією – складний процес, що включає роботу всієї судової системи, а також взаємодію між трьома гілками влади. Провідне місце повинен займати аналіз проблеми людських ресурсів в протидії корупції, а також гарантії компетентності та сумлінності людей, які працюють в антикорупційних органів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Слюсар А. Антикоруційний суд в Україні: передумови утворення та гарантії ефективності // *Transparency International Ukraine* / URL: <https://ti-ukraine.org/news/2175/> (дата звернення: 25.04.2018).
2. Проект Закону України “Про судоустрій і статус суддів” від 30.05.2016. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=59259 (дата звернення: 25.04.2018).
3. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // База даних “Законодавство України” / Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1402-19/page> (дата звернення: 25.04.2018).
4. Баганець О. Чи потрібен Україні спеціалізований Антикоруційний суд // *Юридичний вісник України*, листопад 16, 2017 / URL: <http://yvu.com.ua/chy-potriben-ukrayini-spetsializovanyj-antykorupsiyjnyj-sud/> (дата звернення: 25.04.2018).

**Цепенда Ольга Петрівна, магістрантка 1 курсу,
Ляхович Галина Іванівна, к.н.д.у, доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ В КЕРІВНИЦТВІ МЕДИЧНИМИ ЗАКЛАДАМИ

Особливістю системи надання медичних послуг є відсутність виробництва в технічному розумінні цього слова. Процес надання медичної послуги є комбінацією з праці медичного персоналу і медичного обладнання, необхідного для надання цієї послуги. Під обладнанням ми розуміємо будь-які матеріальні речі, що необхідні для надання медичної послуги. Медичні послуги складаються з двох великих підгруп: індивідуальних і загального користування. Під індивідуальною медичною послугою будемо розуміти будь-який контакт споживача послуги з її надавачем, який здобув медичну освіту, обізнаний з медичних питань, діяльність якого приносить пряму користь виключно користувачеві.

Медичні послуги загального користування – це будь-який контакт споживача з надавачем, який здобув медичну освіту, обізнаний з медико-санітарних питань, діяльність якого приносить пряму користь суспільству в цілому.

Перша модель системи управління наданням медичних послуг.

1. Здійснення управління власником закладу.
2. Суб'єктом управління є адміністрація закладу.
3. Об'єктом управління є медичний персонал закладу.